

Rościszewo, dnia 19 kwietnia 2019 r.

Or.0003.2.2019

**PAN**

**Jan SKIRZYŃSKI**

**Radny Rady Gminy Rościszewo**

**Odpowiedź na interpelację**

Odpowiadając na interpelację Pana Radnego, informuję:

Działka oznaczona nr ewidencyjnym 199, położona w Łukomiu wpisana była do ewidencji gruntów z informacją, że stanowi drogę, pozostającą w samoistnym władaniu Urzędu Gminy w Rościszewie. Wpis ten był niezgodny z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym. Dodatkowo wprowadzał w błąd, sugerując jakiegokolwiek związki Gminy Rościszewo z tym gruntem. Ponieważ pochodził z lat 60 – tych XX wieku dotyczył gminy Rościszewo, jako elementu struktury pozostającej w dyspozycji Skarbu Państwa. Jego niezgodność ze stanem faktycznym i prawnym wynikała z tego, że już w momencie jego dokonywania Skarb Państwa dysponował tytułem prawnym własności do tej nieruchomości.

Jak wynika z poczynionych ustaleń działka ta była elementem majątku ziemskiego wywłaszczonego na rzecz Skarbu Państwa w drodze Reformy Rolnej, który następnie podlegał podziałom geodezyjnym. W wyniku jednego z nich nie wpisano jej do księgi wieczystej Skarbu Państwa, co zdecydowało o pozostawieniu w ewidencji gruntów mylnego wpisu o treści wyżej wskazanej.

W tym stanie rzeczy Pani [REDAKTURA] wystąpiła z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Sierpcu o stwierdzenie nabycia przez nią własności tej nieruchomości w drodze zasiedzenia. Gmina Rościszewo przystąpiła do tej sprawy w charakterze uczestnika postępowania i doprowadziła do włączenia do sprawy w tym samym charakterze Pani [REDAKTURA] oraz Pana [REDAKTURA]. Nadmienić należy, że oboje uczestnicy postępowania

gotowi byli do ugodowego zakończenia sprawy sprowadzającego się do niekwestionowania częściowego zasiedzenia w/w nieruchomości przez Panią [REDAKTOWANE]. Owo częściowe zasiedzenie miało dotyczyć fragmentu działki, na którym posadowione jest sporne obecnie ogrodzenie.

Gmina reprezentowała w tym postępowaniu stanowisko uzależnione od woli mieszkańców, oświadczając, że nie będzie kwestionować rozstrzygnięcia, jeżeli będzie ono efektem ugody pomiędzy uczestnikami postępowania, a wnioskodawczynią.

Ostatecznie – wobec braku ugody – Gmina zażądała oddalenia wniosku o zasiedzenie nieruchomości w całości. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Sierpcu ( w sprawie I Ns 391/16 ) wniosek Pani [REDAKTOWANE] został oddalony. Od orzeczenia tego wnioskodawczyni złożyła apelację, która – również dzięki postawie i argumentacji pełnomocnika Gminy – została przez Sąd Okręgowy w Płocku oddalona.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia o oddaleniu wniosku o zasiedzenie Gmina wystąpiła z wnioskiem do Wojewody Mazowieckiego o stwierdzenie nabycia własności działki oznaczonej nr. ewid. 199 przez Gminę Rościszewo w drodze komunalizacji. Było to możliwe dopiero po potwierdzeniu dokumentacyjnym własności Skarbu Państwa do tej nieruchomości, a zatem po wyprostowaniu wadliwego wpisu do ewidencji gruntów z lat 60 – tych ubiegłego wieku.

W tym miejscu nadmienić należy, że wskazany wyżej wpis do ewidencji gruntów wskazujący, że nieruchomość ta stanowi drogę również jest niewłaściwy. Nieruchomość ta nie stanowi drogi w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, albowiem nie została wpisana do jakiegokolwiek ewidencji dróg publicznych ( gminnej, powiatowej, wojewódzkiej, czy krajowej ). Oznacza to, że aktualnie niemożliwe jest stosowanie do niej przepisów o charakterze administracyjno – prawnym wynikającym z ustawy o drogach publicznych.

Z tych względów wystosowano do Pani [REDAKTOWANE] przedsądowe wezwanie do usunięcia ogrodzenia, które zostało wybudowane nie przez nią, a przez jej poprzedniczkę prawną. Ponieważ wezwanie to pozostało bez jakiegokolwiek odpowiedzi, skierowano pozew do Sądu Rejonowego w Sierpcu o

nakazanie pozwanej usunięcia ogrodzenia z działki 199. Sprawa zarejestrowana jest w Sądzie Rejonowym w Sierpcu pod numerem I C 324/19.

Z uwagi na skomplikowany charakter prawny sprawy rozstrzygnięcie Sądu nie jest w niej oczywiste. Odpowiedź na interpelację nie jest dokumentem właściwym do rozwijania kwestii możliwej linii obrony pozwanej przed skierowanym przeciwko niej powództwem, ale wskazać należy, że – w zaistniałej sytuacji prawnej, niezależnie od rozstrzygnięcia Sądu – pozew jest aktualnie jedynym sposobem mogącym doprowadzić do usunięcia ogrodzenia z działki 199 – chociaż, być może, nie bezpośrednio.

Reasumując – nie mogę podzielić stanowiska Pana Radnego, że Gmina nie interesuje się rozwiązaniem zgłoszonego problemu. Wpisanie nieruchomości do ewidencji dróg gminnych powinno być rozstrzygnięciem Rady Gminy, a jej nieodzowna konieczność pozostaje pod znakiem zapytania w kontekście stanowiska uczestników postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Sierpcu ( I Ns 391/16 ) gotowych nie kwestionować częściowego zasiedzenia nieruchomości przez Panią [REDAKTED] w tym jej fragmencie, na którym posadowione jest ogrodzenie.

WOJCI  
mejski  
Jan Sugajski